

Efter forslaget vil der antagelig blive langt færre tilfælde af lønindeholdelse for skatterestancer. Forslaget giver altså mindre muligheder for, at arbejdsgiveren får oplysning om medarbejderens økonomiske forhold, og her drejer det sig om oplysninger,

der kun kan skade medarbejderens omdømme hos arbejdsgiveren.

Lovforslaget fastsætter ikke nogen tavshedspligt for de indeholdelsespligtige, men som det fremgår af foranstående, ses der heller ikke at være trang til en sådan regel.

B. Vedrørende bilagsmaterialet.

Spørgsmål 58:

Hvilken udskrivningsprocent er lagt til grund for tabel 8 og 9 i bilag 4, idet denne forudsætter samme udskrivning provenumæssigt af statsskatten som efter de gældende regler?

Svar af 4. marts 1967:

I bilag 4, tabel 6-9, er statsindkomstskatten ifølge det radikale venstres skala beregnet som 99 pct. af skalaens grundbeløb. Statsindkomstskatten ifølge regeringens udkast er beregnet med en udskrivningsprocent på 108.

I finansministeriets ændringer af 28. februar 1967 (bilag 5), hvor statsindkomstskatten afforsørges ifølge det radikale venstres skalaudkast beregnes med lidt lavere beløb end i bilag 4, er det forudsat, at der udskrives med 102 pct. af grundbeløbene ifølge det radikale venstres skala. Skatten ifølge regeringens udkast er også her beregnet som 108 pct. af grundbeløbene ifølge skalaudkastet.

Spørgsmål 59:

Er det finansministerens forudsætning, at den yderligere tilpasning, som skal ske ved overgang til samtidig indkomst som beskatningsgrundlag, skal ske alene ved ændring af udskrivningsprocenten? Hvor meget skal denne i så fald ændres under forudsætning af samme indkomststigning som f. eks. gennemsnitligt de sidste 5 år og under forudsætning af samme provenu, som de nuværende skalaer ville have indbragt uden de omhandlede ændringer i opgørelsesmåden af indkomsten?

Svar af 4. marts 1967:

I perioden fra skatteåret 1961-62 til skatteåret 1967-68 er de gennemsnitlige skattepligtige indkomster steget med ca. 9 procent pr. år.

Tænker man sig, at der skal indføres kildeskat f. eks. fra den 1. januar 1969, skal den statsskat, der betales det første år, beregnes af indtægten i 1969. Denne skat træder i stedet for den skat, der efter de gældende regler skal betales i 1969. Det drejer sig om lidt over halvdelen af skatten for skatteåret 1968-69 og lidt under halvdelen af skatten for skatteåret 1969-70. Hvis de indtægter, hvoraf skatten skal beregnes, stiger med 9 pct. fra år til år, vil beskatningsgrundlaget for kildeskatten blive ca. 14 pct. højere end det gennemsnitlige beskatningsgrundlag for de skattebeløb, der efter de gældende regler skal betales i 1969. På grundlag af erfaringerne med de gældende udskrivningsregler for indkomstskatten til staten, kan det rent skønsmæssigt anslås, at en stigning i beskatningsgrundlaget på ca. 14 pct. vil medføre, at den samlede udskrivning stiger med omkring 22 pct.

Hvis statsindkomstskatten under kildeskatte-systemet skal udskrives på et indtægtsgrundlag, der svarer til det gældende bortset fra ændringer i skattefradragsreglen, og de skalaer, der skal benyttes, medfører omtrent samme beskatning på de forskellige indkomsttrin som de gældende skalaer, må det antages, at skatten af den løbende indtægt også vil blive omkring 22 pct. højere end den skat, der skal betales efter de gældende regler. De 22 pct.s provenustigning ved overgangen til kildeskat betyder, at man under de foran nævnte forudsætninger kan opnå samme provenu af en given grundbeløbsskala, hvad enten skatten beregnes af indtægten i to forudgående år med en udskrivningsprocent på 100 eller af den løbende indtægt med en udskrivningsprocent på ca.

$$\frac{100 \times 100}{122} = \text{ca. } 82.$$